

Konečně doma

Kamil Střihavka

Někdy se musíš vrátit
někdy se nesmíš ptát
někdy se musíš vrátit
někdy se nesmíš ptát

zase vidím slunce
viset v záclonách
zahání tu divnou zimu úzkosti
když se z okna dívám
jak lidi kolem jdou
tak si říkám kde je můj
důvěrnej splín

a pak na muzejních schodech
jsem zkusil trochu psát
že mi trvá dýl najít směr
víš něco víc a tak

Tady kabát pověsim
tady mně i jménem znaj
tady kde už dobře vím
sám, že nemusím být

teď už vím, že doma jsou
někdy se musíš vrátit
teď už vím, že doma jsou
někdy se nesmíš ptát

když otevřu okno
mráčky jsou pryč
najednou už nemám klapky na očích
snad jsem jenom usnul
a teď tě tu mám
dotyky mně beze slov zas přesvědčí

Já už viděl skoro všechno
a byl jsem ještě dál
jen mi trvá dýl najít směr
víš něco víc a tak

Tady kabát pověsim
tady mně i jménem znaj
tady kde už dobře vím
sám, že nemusím být

teď už vím, že doma jsou
někdy se musíš vrátit
teď už vím, že doma jsou
někdy se nesmíš ptát

teď už vím, že doma jsem
někdy se musíš vrátit
teď už vím, že doma jsem
někdy se nesmíš ptát

vždyť zase zpátky jsem
já jen nevím jak dlouho byl jsem sám

hledal místo, kde se cítím svůj
a když vo tom takhle přemýšlím
stačilo málo jenom s tebou být a nic víc

Tady kabát pověsim
tady mně i jménem znaj
tady kde už dobře vím
sám, že nemusím být

teď už vím, že doma jsem

Tady kabát pověsim
tady mně i jménem znaj
tady kde už dobře vím
sám, že nemusím být

teď už vím, že doma jsem